

кой бы дерзнулъ нѣкога да оспорва ю-
начестното ти, когато два пѣтя въ два
мѣсеца отгорѣ ты си гледалъ въ очи
смъртъжъ която тя е пощадила? Слѣдъ
малко азъ ще съмъ на двадесетъ и осмъ
години и казвамъ ти че като станешъ
и ты на двадесетъ и осмъ години, ще
бѣдешъ и ты на този умъ. Истината е
дѣло на врѣмето. Разбери че присто-
реното срамуваніе, отъ-очи свѣненіето,
тщеславіето сж голѣми прѣчки на бла-
годенствованіето. Най главното е да
приносямы сами себе си въ служеніе на
ближнѣтъ и на пріятелѣтъ си. Но за
туй не е нужда да отива нѣкой въ Си-
биръ, който е толкозь далечъ, колкото е
студенъ и пустъ . . . Но това ще бѣде
незрѣла смъртъ . . . Отговори ми. Не-
обычашъ ли ты нѣкого . . . Нѣма ли нѣкой
да тя обыча Нѣмашъ ли роднины,
пріатели или пріателкжъ нѣкожъ, които
безъ друго умрѣли бы отъ скърбъ, като
ся научихжъ че сж ся раздѣлили отъ тебе
до животъ? Недѣй ся туря въ прѣме-
ждіе за напрѣдъ отъ безмѣренъ гнѣвъ или
отъ дребнословіе за честолюбіето. Ный
женѣтъ познавамы по-добрѣ отъ мѣжіе-